

вишь, и да укорявашь, или съ предобразованы-ты си мысли, не е вѣроятно че ще ся ползувашь много отъ четеніе-то имъ : но ако ся приближавашь като усѣщашь невѣжество-то си и желаешь усердно да приемешь впечатлѣнія-та на небеснѣ-тѣ истинѣ, и съ дѣтинскѣ зависимость отъ Бога, то не щѣшь да отидешь на пусто. Спомни, че Христосъ говори : “ който не приеме царство-то Божіе като дѣте, не ще да влѣзе въ него ” (Мар. 10 ; 15). Пакъ нѣжный-тѣ и съкрушенный-тѣ духъ предуготвя чудно человекѣ въ това упражненіе : за това ся казува : “ на кого ще погледна, освѣнь на смиренный-тѣ, и на кроткий-тѣ, на треперящій-тѣ отъ слово-то ми ? ” (Ис. 66 ; 2). “ Днеска ако чуєте гласъ-тѣ му не ожесточавайте сърдце-то си както въ разгнѣваніе-то, както въ день-тѣ на искушеніе-то въ пустынь-тѣ ” (Ис. 95 ; 8). Вѣра-та на Писанія-та има единъ покоренъ, смиренъ и незлобивъ характеръ.

4. Чети Писанія-та съ търпѣливо прилежаніе, като испытувашь себеси, и като приспособлявашь на себеси прочитаемы-ты. Трѣбува да ся запираме на прочетено-то мѣсто, и търпѣливо да разсуждавашь на умъ-тѣ си, и най повече когато това мѣсто има непосредственно сношеніе съ ученіе-то и съ дѣяніе-то на Евангеліе-то, или съ опытъ-тѣ на вѣрующы-ты. Длъженствуваме така да ся трудимъ за да разберемъ съвършенно мыслѣтѣ му, да намѣримъ каквѣ практическѣ пол-